

Nro.

75.

DZIENNIK

PATRYOTYCZNYCH POLITYKOW,
W LWOWIE.

Dnia 2go Kwietnia 1795.

Gazety.

FRANCYA.

Z Paryża dnia 4. Marca.

Na Seffyi Konwencyi dnia 1. przy-
było wiele sekcyów Paryzkich do kra-
tek. Część iedna z tych profiła: aby za-
bóycom dnia 2. Września był wydany
procefs, tudzież by wszystkie członki
bywfszych wydziałów rewolucyinych,

municypalności, i klubu Jakobińskiego przed dniem 9. Thermidor były dezarmowane, i sądowi rewolucyjnemu oddane. Druga zaś część prosiła o uchylene dekretu, który bannitowane za *Robespiera* członki Konwencyi uwalnia wprawdzie od wszystkich przeciw nim kroków sądowych, ale w Konwencyi im miejsca nie pozwala. Deputowany *Penieres* tę prozbę popierał żywo, lecz *Reubell* swą mową wymógł tyle, że na czas nie oznaczony iey rozstrząśnienie zostało odłożone.

Tym czasem podany nowy adres do Konwencyi na stronę wspomnianych Deputowanych z niewymownym oklaskiem przyjęty, w protokół zapisany i do Deputacyów odesłany został.

Freron użył tego momentu powszechnego entuzjazmu, mówił żywo o Rządzie Rewolucyjnym, pokoju, i wojnie, o nieśmiertelności duszy, i Religii, a nakoniec projektował dekret następujący:

„ 1.) Deputacya Prawodawstwa powinna uczynić relacyę o wszystkich prawach, do których się wdary tyrańskie rozrządzenia. 2.) Prawo 17. Września ma bydź zniesione, a wszyscy mocą tegoż areztowani natychmiast mają bydź wy-

wypuszczeni na wolność, i dobra im zostaną powrócone. 3.) Kommissya z 23. członków złożona ułoży śródki, któremi Konstytucya iak tylko można będzie najprędzey do skutku zostanie przypro-
wadzona. 4.) Na miejsce terażniejszego tymczasowego Rządu ma inny stoso-
wny do Konstytucyi nastąpić. 5.) Po za-
kończonym procesie 4. głównych zbro-
dniarzów żaden członek Konwencyi wię-
cey nie będzie oddany Trybunałowi re-
wolucyjnemu, lecz Konwencya sama bę-
dzie powinna ie sądzić. — „ Mowa *Fre-
rona* z wielkim oklaskiem przyjęta ode-
flana do Deputacyów, i do druku poda-
na została.

Kommissya z 21. członków Konwen-
cyi złożona uczyniła już rzeczywiście
dnia 2. Marca tak dawno oczekiwaną
Relacyę względem bywłych członków
Deputacyów *Barrere, Collot d'Herbois,*
Billaud Varennes, i Vadier.

Gdy *Saladin* z tąż wszedł do sali
Konwencyi przyjęty był powszechnym
oklaskiem. Prezydent Konwencyi na-
tychmiast rzekł: „ W tym momencie,
gdy obywatele oczekują sprawiedliwości
Konwencya żąda od nich uwagi, powa-
żenia i cichości. „

Zaraz *Saladin* czytał relacyę, w której mówił między innymi :

Ziemia wolna okryta więzieniami, ugięta pod ciężarem krwawych teatrów, zboczona krwią ludzką, wszystkich serca napełnione bojaźnią i strachem, wolność osobista zgwałcona, własność wydartą, arbitralne postępkі zajmujące miejsce prawa, zguba niewinnych, Despotyzm w pośrodku Narodowej Reprezentacyi panujący są to ryfy wyobrażające dokładnie stan *Francyi* przed dniem 27. Lipca, ową znakomitą Epochą, w której zniszczywszy tyranję uratowaliście Rzeczpospolitę. Zawódcy wprowadzicie już padli, ale czyż żadnych nie zostawili współwinowayców? I toto jest oczem lud chce się zapewnić, to jest czego sprawiedliwość, i dobro powszechne wiedzieć od nas pragnie. Tyrania zaisie jest w tedy bezwątpliwie, gdy prawa kryminalne bywają gwałcone, gdy izby sądowe zawisły od woli kilku osób, i gdy władza pżawodawcza jest zgnębiona. Nadaremniebyśmy się kufili zataiać to przed wami Obywatele! wszakby cała *Francya* zawołała: że Rząd niszczący wszystko, przewracający wszelki porządek, wszystkim cnotom wy-

wypowiadający wojnę, okrutnie mordujący Konwencyę, u nas rzeczywiście nie dawno znajdował się. Gdy te zbrodnie są iawne nic nam przeto więcey nie pozostaie, iak rostrząsnąć, ażali *Bavere, Collot &c.* sprawcami lub współnikami tychże byli. Napełniliż oni *Francyę* więzieniami? Tłumaczyliż okrutnym sposobem prawo 17. Września? ustanawialiż własną mocą *Kommissyę* ludu? czyliż agentów swoich chciwych krwi ludzkiej rzeczywiście umocowali i do rozlewu krwi zachęcali? Obchodziliż się po despotycznemu z Konwencyą? Jeżeli takie postęпки są rzeczywiste, toć ich autorowie za Tyrannów oznani konieczniczne bydź muszą.

Za rządu Królewskiego w Paryżu nie było więcey iak 4. więzień, za rządu ostatniego 30. więzień tyfiące obywatelów liczyły w sobie. To powszechnie wszystkim wiadomo. Lecz taka liczba ielszcze nie była dostateczna.

Roskaz Deputacyi Ocalenia od *Collota, Barrera, Couthon, i Robespiera* podpisany oznaczył na ten koniec Dóm 4. Nacyów: któryby służył do tymczasowego przytrzymania niewolników. Z okrópných struktur tego domu ledwie od-

oddychać aresztowanym pozwalających, wnieść sobie łatwo możecie, iak się w innych więzieniach z niemi obchodzono.

Taką nową bastylę ów Rząd wystawił, a *Barrere*, *Collot*, *Vadier*, i *Robespierre* podpisywali rozkazy aresztowania częścią razem wszyscy, częścią w szczególności.

Billaud mówił do pewnego sędziego, o *Jenerale Custine*: *Zrób W McPan, aby ten zdrayca w 4. dniach zakończył życie. Barrera* było przyśłowiem: *tylko umarli nie powracają więcej.*

Wiadomo jest: że w roku przeszłym na początku Lipca naywięcey zabiano ludzi, a wszelako Deputacya Ocalenia ład rewolucyiny ieszcze za opieszaly trzymała. *Billaud* i *St. Just* podpisali listę 60. osób, które miały być stracone &c. ,,

Potém rysował *Saladin* okrucieństwa wykonane w *Lugdunie* przez *Collota d'Herbois*, okazywał: że Konwencya
od

od Deputacyi Ocalenia była zgnębiona okazał to przypadkami *Dantona*, *Camille*, i *Philippeaux*, (którym niedozwolono obrony) &c. nareszcie tém zakończył: „ *Kommissya sądzi: że oskarżenie przeciw Barrerowi, Collot, Billaud, i Vadier ma miejsce.* (Oklask.)

Legendre zaraz żądał: aby wspomnianym Deputowanym przydano domowy areszt, lecz razem by pieczętowość o nich miano, przyzwoity szacunek okazywano, i wszelkie środki do obrony onymże pozwolone były. Toż dekretowano.

Barre mówił zaraz ogólnie na swą obronę, i zakończył tém: że się chętnie poddaie rozkazowi areztowania siebie. Mówił także i *Collot*, i twierdził między innymi: że *wszystko co się stało, stało się dla dobra ludu.* Tu powstało szemranie. Gdy Sessya Konwencyi była solwowana, panowała wielka cichość, lecz przy wyjściu z sali wołali obywatele: *niech życie Rzplita! niech żyje Kanwencya!*

Dnia następującego Deputacya bezpieczeństwa uczyniła relacyę: że *Barre*,

rere, *Collot*, i *Billaud* powodowali się rozkazowi aresztowania, lecz *Vadiera* w domu nie zastało. Tym czasem 1. żołnierz z gwardyi Narodowej zostawiony jest w jego mieszkaniu, przybycia jego oczekujący.

Merlin de Thionville projektował, aby Deputacyi Ocalenia nakazano wejść w negocyacyę względem 5. Deputowanych w niewoli *Austryackiej* znajdujących się, to jest: *Camus*; *Guinette*, *Bancal*, *Lamarque*, i *Drouet*.

Merlin de Douay uczynił uwagę: że Deputacya już na to odebrała pełnomocnictwo.

Inny członek żądał: aby zaczęto negocyacyę względem zamiany jeńców. Obydwa projekta odesłano do Deputacyi Ocalenia.
